

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2017. december 24.
(vasárnap)**

Horváth Géza

ISTENÜNK HATALMASABB

Énekek: 327,1; 315; 325,5; 326

Lekció: Lk 2,1-7

Alapige: Lk 2,1-4

Imádkozzunk!

Örökkévaló Istenünk, mennyei Atyánk, mint megajándékozott boldog gyermekeid állunk Előtted és hálával van tele a szívünk Jézus Krisztusért, akit nekünk adtál. Mivel ismerjük a bennünk lévő sötétséget, ezért nagy kincs számunkra a Benne kapott világosság. Mivel ismerjük gyengeségeinket, ezért örvendezünk az Általa hozott erőnek. Fáj szeretetlenségünk, ezért vágyunk szeretetének gyógyító áradására. Köszönjük, hogy istentiszteletünkön mindezek az ajándékaid el vannak készítve számunkra, és hit által elvehetjük ezeket.

Kérjük, hogy Szentlelked által légy közöttünk, hogy ez a boldog elfogadás megtörténhessen, és ennek ne legyen semmi akadálya! Ha Te áldod meg azt, aki hirdeti az ígét és Te munkálkodsz a mi szívünkben, hogy mind engedhessünk akaratomnak, akkor a karácsonyi istentisztelet csendjében új élet támadhat, és megújulhatunk a mi hitünkben. Mindezt nem a magunk érdeméért kérjük és várjuk, Jézus Krisztus nevében és nevével zörgetünk kegyelmed ajtaján. Hallgass meg és áldj meg bennünket!

Ámen.

Igehirdetés

Isten ígétét hallgassuk meg a Lukács írása szerinti szent evangélium 2. fejezetének az első 4 verse alapján: „*És lőn azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeirattassék. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Síróban Cziréneus volt a helytartó. Mennek vala azért mindenek, hogy beirattassanak, kiki a maga városába. Felméne pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Bethlehemnek neveztetik, mivelhogy a Dávid házából és háznépe közül való volt;*”

Ez a néhány vers, amit felolvastam és alapigénk ma délelőtt, a karácsonyi történet bevezetésében hangzik el, hiszen Isten ígéje megírja azt, hogy Jézus Krisztusnak a testet öltése egy konkrét történelmi helyzetben, egy konkrét helyen és konkrét időben történt. Nagyon keveset szoktunk figyelni erre a néhány versre, de engedjétek meg, hogy szinte csak az első versnek tíz üzenetét mondjam el, és bizonyára még ti is találnátok benne áldott üzeneteket csak abban az igeversben, hogy: „*Siriában Czirénius volt a helytartó*”, amikor Augustus császár uralkodott.

Kérdezhetnénk, hogy vajon mi lehet ebből üzenet a mi számunkra, mégis keressük testvérek, milyen örökkévaló igazságok vannak elrejtve az Isten ígéjének minden részében, minden versében és elmondhatjuk, hogy minden szavában.

Az első mindenképpen az, amikor a Biblia megemlíti, hogy ez Augustus császár idejében történt, „*mikor Siriában Czirénius volt a helytartó*”. Az Isten ígéje szerint az üdvtörténet mindig a történelembe torkollik, mindig abba kapcsolódik. Az üdvtörténet a Bibliában nem egy elvont fogalom, hanem egy olyan valóság, amely örök időknek előtte, világ teremtése előtt, a mi Istenünk örök tanácsvégzésében el volt határozva, és minden ilyen tanácsvégzés és Isteni akarat az időben valahol és valamikor realizálódik. Ez nemcsak arra igaz, hogy Augustus császár idejében történt ez, hanem ez ránk nézve is igaz, hiszen mi is, hogy itt ülünk, hogy halljuk az Isten ígéjét, hogy itt vagyunk az Úr jelenlétében, az is ennek a bizonyossága, hogy a mi életünk felől született egy döntés. Valamikor ez a döntés, hogy Jézus megtalált és karjaiba vett, ez az isteni akarat és mennyei döntés realizálódott az életemben. Amikor Jézus megragadott engem, akkor az én életemben is ez a döntés és ez az akarat realizálódott, és amikor Jézus Krisztus megszületik, amikor testet ölt Isten Igéje – inkább így mondom –, akkor is, az idők teljességében, egy konkrét helyen, történelmi keretek között betör az üdvtörténet és az Ige testet ölt.

Az egyik csatornán ismételnék most egy műveltségi vetélkedőt, és abban bibliai kérdések is előfordulnak. Milyen jó, hogy ilyenek is vannak! Engem nagyon bánt valami; tudniillik, amikor felteszik a kérdést – például a múltkor ez volt: milyen madarat engedett ki Noé a bárkából? – nem így teszik fel a kérdést, hanem hozzáteszik, hogy „a Biblia szerint”. Nem tudom, hogy értitek-e és érzitek-e ennek a jelentését? Vannak, akik szerint ez így van, de szerintünk, ez nem biztos, hogy így van. Szerintünk, vagy a tudósok vagy más emberek szerint lehet, hogy nem így volt, de a Biblia szerint...

Testvéreim, az, hogy Augustus császár idejében, amikor Czirénius volt a helytartó, ez azt jelenti: az Isten ígéje nem rege, nem monda, nem mese, hanem konkrét történés. Nem a Biblia szerint, hanem a Biblia szerint is; és a hit erre azt mondja: meg szerintem is, mert a hit mindig elfogadja azt, amit Isten kijelent és mond, még akkor is, ha irreális az. De ez realitás: „*szülé az ő első szülött fiát*” és bepólyálva fektette a jászolba.

Augustus császár rendeletet adott ki, „*hogy mind az egész föld összeirattassék*”. Mit jelent ez, hogy „*mind az egész föld összeirattassék*”? Ez azt jelenti, hogy a Római Birodalom, mert Augustus csak ott császár. A szkítákat vagy az indiánokat például senki nem írta össze. Egy-egy földrész őslakosságát nem írta össze senki. Mégis mit mond az ige? – „*hogy mind az egész föld összeirattassék*.” A Római Birodalomra utal ez, mert Augustus csak ott császár. Ez is egy nagyon bátorító és

nagyon vigasztaló üzenet a mi számunkra, mert azt jelenti az evangélium, hogy ennek a világ uralkodóinak hatalma mindig korlátozott. Csak egyetlen uralom van, ami korlátlan, akiről a Biblia azt mondja: „Az Úr uralkodik, örüljön a föld...”

Nem csodálatos belegondolni abba, hogy a földi hatalmasságok ereje mindig korlátozott? Augustus is élet halál ura, de csak a Római Birodalomban. Az ő birodalmának vannak határai és neki vannak korlátai, de milyen jó ránézni arra az Úrra, akinek a birodalma nem korlátozott, mert a föld végső határáig terjed! Ő teremtett, és tart meg mennyet és földet, sőt még a láthatókon felül is ott van ez a hatalom, mert még a láthatatlan világ felett is Ő az Úr. Mindenekfelett Úr az Isten! Augustus uralkodásának, egy földi uralkodó hatalmának és uralkodásának könnyen vége lehet, hiszen Augustus is tudja azt, ő is így lett császár. Valakit leszúrhatnak, megölnék, megmérgeznek és jön a következő császár. A mi Istenünk uralmának nem lesz vége. Amikor Isten egész birodalomról és egész földről beszél, akkor Ő valójában az egész földről beszél. Ézsaiás könyve 12. fejezetét olvastam ma reggel, amely csodálatosan szól a Szabadítóról. Azt mondja Isten: tudja meg ezt az egész föld – és itt „egész föld” alatt tényleg azt értjük: a föld teljességét.

Augustus parancsot ad, Isten pedig korábbi ígéreteit teljesíti karácsonykor. A földi király hoz egy rendeletet, és nem érdekli, hogy ez kinek mibe kerül. Nem érdekli, hogy a lakosoknak ez törődés, költség, fáradtság, hanem elrendeli, hogy mind az egész föld, a Római Birodalom összeirattassék. Nem tudom, ti hogy vagytok vele, de azért életünkben elég sokat szenvedünk ilyen földi hatalmaktól, nem? Múlt héten az előző gyülekezetemben szolgáltam, és amerre néztem, mindig eszembe jutott valami. Ránézek tetőtéri ablakokra, aztán ott mondom valakinek: amikor ezek 15 évvel ezelőtt bekerültek ide, akkor a tűzoltóságtól kellett engedély. Elmegyek a tűzoltóparancsnokhoz, ő azt mondja: ő úgy lenne nyugodt, ha ezek az ablakok elektromágnessel lennének felszerelve, és hogyha a tűzjelző megszólal, akkor ezek maguktól kivágódnának, maguktól kinyílnának. Kérdezem tőle: erre van törvény, ez előírás? Erre azt mondja: ez nem előírás, de én így lennék nyugodt. Mondtam neki: ez a maga nyugodtsága, nekünk másfél millió forintunkba kerül, amikor nincs egy fillérünk se! Erre a célra abszolút nincs. Nem tudom, hogy ilyen földi hatalmak hatalmaskodása alatt vajon nem háborog-e a mi szívünk? Földi hatalmak ebben mesterek, akár csak a legkisebb hivatalban is, ahol visszaadják a papírunkat, mint nekem két hete: Jaj, ez nem jó! Jaj, ez nem jó! Jaj, ezt kéne ráírni, azt kellene ráírni! Testvérek, míg Augustusok parancsokat adnak ki, Isten ígéreteket teljesít. Nem parancsot ad, hanem ígéretet ad az Övéinek és az Ő népének, és beteljesedik a régi ígéret: az asszony magva a kígyó fejére fog taposni. A jog és a hatalom emberei packázhatnak velünk, az Isten szeretete pedig kiárad a mi szívünkbe a Szentlélek által. Ezt azért mondom, hogy azt a vágyat gerjesszem bennetek: ennek az Uralkodónak az uralma alá kívánjatok tartozni velem együtt! Akinek nincs még ez a vágy a szívében, az vágyakozzon, hogy Ő ennek az Uralkodónak az uralma, hatalma, fensége alá akar tartozni, aki kiárasztja az Ő szeretetét a mi szívünkbe.

Az összeírások soha nem cél nélkül és ok nélkül történtek. Minden összeírásnak volt oka és volt célja. Az oka valamilyen gazdasági vagy politikai ok volt. Gazdasági ok akkor lehetett, amikor a császár vagy az uralkodók adót akartak növel-

ni vagy beszédni, és fel kellett mérni, hogy mire számíthatnak, mennyi van az emberek zsebében. Vagy pedig politikai oka volt, ha háború veszélye fenyegetett, akkor tudni akarták, hogy hány katonára számíthatnak. Mennyi hadra fogható férfi van, akit még el lehet küldeni harcolni. Ez volt az oka, és a célja pedig, hogy nyilvánvalóan ez kiderüljön.

Karácsonynak is volt oka és célja, de teljesen más oka és célja volt. Egy kétszáz évvel ezelőtt élt nagy igehirdető szerint karácsony oka a bűn volt, célja a megváltás. Azért van karácsony, mert volt bűn, mert volt engedetlenség, elszakadás, függetlenség, mert az első emberpár elszakadt az ő teremő Istenétől. Karácsony célja pedig az, hogy elhirdesse Isten: van Szabadító, van Megváltó, és ez Jézus Krisztus, aki eleget tett az Isten igazságának és kiengesztelte Őt.

Augustus császár azért ad ki parancsot, mert azt akarja tudni, mit vehet el, milyen adókat vethet ki. A mi Istenünk azért szerezte nekünk a karácsonyt, mert el akarta mondani, hogy mit akar adni neked. Emlékeztek, amikor az 1. Sámuel könyve 8. fejezetében, Izráel királyt kívánt? Emlékeztek, hogy Sámuel mit mond a népnek? – Vigyázzatok, mert elvesz; elveszi fiaitokat, leányaitokat, elveszi földjeiteket, szőlőiteket! Vigyázzatok a királlyal, vigyázzatok a hatalomra kerülőkkel, mert odakerülnek a húsos fazék közelébe és megszedik magukat!

Isten karácsonykor olyan evangéliumot hirdet, hogy Én nem arra vagyok kíváncsi, mid van, mit vehetek el tőled, hanem azt mondom el, kit adhatok neked. A Római levél 8. fejezetének 32. verse biztos bele van írva a szíveinkbe: aki tulajdon fiának nem kedvezett, hanem mindnyájunkért adta – és mit ígér? – Vele együtt ad mindent minekünk. Mikor Pál apostol megy a gyülekezetekhez, az egyiknek el is mondja: nem azt keresem, ami a tietek, hanem titeket magatokat kereslek. Augustus császár azt keresi, ami az övék; ami a zsebükben van, ami a kamrájukban van, ami a padlásukon van, amit lesöpörhet onnan – bocsánat a szomorú emlékekért –, de az isteni királyság pedig azt keresi, hogy mit adhat, mivel gazdagíthat meg téged. Nem csodálatos dolog? Pál így megy a gyülekezetekhez. Azt mondja Pál apostol: jogom lenne fizetést kérni, mert hogyha lelkieket vetünk, akkor testieket arathatunk. De azt mondja: nehogy azt higgyétek, hogy azt keresem, ami a tiétek, hanem titeket magatokat kereslek.

Isten két dolgot akar elvenni tőlünk a Biblia szerint: elveszi a bűnt; íme, az Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit, a másik helyen pedig Isten azt mondja: elveszem testetekből a kőszívet és adok hússzívet. Ez két olyan dolog, amit nem baj, ha elvesz. Karácsony jelentse azt a mi számunkra, hogy Isten el akarja az életünkéből takarítani azt, amit érdemes elvenni, és azt akarja helyette adni, amit érdemes befogadni, amit érdemes magunkévá tenni: az ajándékot, Jézus Krisztust.

Karácsony arról szól: Augustus kiadja a parancsot, amikor „*Siriában Czirénius volt a helytartó*”. A Bibliában minden okkal van megírva, még egy ilyen ige is. Mit jelent ez: „*Siriában Czirénius volt a helytartó?*” Azt, hogy Isten rá akarja irányítani a figyelmünket: amit eldönt a császár, azt a helytartó végrehajtja. Biztos ma is így van – csak nem vagyok benne a nagyobb politikában –, hogy vannak, akik hozzák a törvényeket és vannak, akik meg végrehajtják azokat. Itt is ez történik, de azért, hogy Isten el tudja mondani: valaki végrehajtotta azt, amit Ő eldöntött. Augustus is eldöntött valamit, Isten is eldöntött valamit.

Mit döntött el Isten? Ilyeneket olvasunk: eldöntötte, hogy a fiaivá fogad. Mikor „nem éltem még e föld színén: te értem megszületted, még rólad mit sem tudtam én: tulajdonoddá tettél.” Isten eldöntött valamit, kereste a végrehajtót. A végrehajtó meg azt mondta: itt vagyok én, küldj el engem, „a könyvtekercsben írva van felőlem”, – és az idők teljességében eljött, mert úgy, ahogy Augustus parancsát Cziréneus hajtja végre, meg a többi helytartó, az Isten örök tanácsvégzését, tervét és akaratát az engedelmes Fiú hajtotta végre. Ezért mondja a Filippibeliekhez írt levél: engedelmes volt halálig, mégpedig a keresztfának a haláláig –, mert engedelmissége arra irányult, hogy amit Isten eldöntött felőlünk, azt végrehajtsa.

Tudod-e testvér, hogy karácsonykor Isten döntött a hívők felől? Amikor erre rájöttem, ez ragyogott fel nekem: Isten döntött felőlem és eldöntötte, hogy magához fog fogadni. Jézus meg eljött, hogy ennek megteremtse a feltételeit; mert így nem tud magához fogadni, „ahogy vagyok, sok bűn alatt”. Jézus eljött, hogy megszabadítson, és az Atyát kiengesztelje: vagyis, eleget tegyen. Jézus helytartója az örökkévaló Istennek, mert végrehajtotta azt, amit Ő eldöntött.

Augustus császár népszámlálása mire terjed ki? Arra, hogy a császár tudni akarja, kikre számíthat. Kikre számíthat adóban, kikre számíthat hadseregben. Istenünk azt hirdeti, hogy számíthatsz Rám! Augustus azt, hogy kikre számíthat ő az ő terveiben, Isten pedig azt jelenti ki: ember, számíthatsz Rám! Csak egy ígét mondok: „*hívj segítségül engem a nyomorúság idején*” – miért? – mert számíthatsz rám; „*én megszabadítlak téged*” – miért? – mert számíthatsz rám; „*és te dicsoútsz engem*” – mert az életedben nyilvánvaló lesz, hogy Istenre számítottál és nem csalódtál Benne. Isten magára irányítja a figyelmet és azt mondja: számíthatsz Rám, számolj Velem!

Augustus császár parancsára, azt mondja az ige: „*mennek vala azért mindenek, hogy beirattassanak.*” Azért ez nem volt annyira egyszerű, bár ezek az emberek nem lázadoztak minden ellen, de ebben a birodalomban is voltak lázadások és óriási elégedetlenség volt.

Augustus az erőszak, a végrehajtás embere, ezért az emberek keserűen mennek és lázadva.

A mi Urunkkal kapcsolatban mit jelent ki az ige? Éppen múlt héten vettük Zakariás hálaénekét, vasárnap. Az ige azt jelenti ki, hogy a mi Urunknak boldogan szolgálhatunk. Tehát, nem azt jelenti ki, hogy mint a világi hatalomnak, kényszerűen kell engednünk, hanem azt tanácsolja az ige, hogy mi boldogan szolgálhatunk Neki. Csak gerjedjen vágy a szívedben, hogy neked Jézus Krisztus urad legyen, királyod legyen, Aki nem kényszerít, hanem kér! Ha kér valamit, a Szentlélek ellenállhatatlanná teszi majd, de akkor sem parancsol. Parancsol a tengernek, parancsol a szélnek, parancsol a tisztátalan léleknek: parancsolom, menj ki belőle! Parancsol a halálnak, parancsol az ördögnek, tóled meg kér. Azért, hogy a szívedben az a csodálatos ének felbuzogjon: „Ó, kedves vendég nálam szállj, Bűnömtől ne iszonyodjál; Térj be hozzám, te szolgálhatsz, szegény, megtérő juhodhoz.” Augustus parancsol, keserűen válaszolnak rá. Jézus kér, és boldogan szolgálhatsz Neki.

Augustus rendelete megalázó volt az ember számára. Ezért is tiltakoztak ellene. Karácsony azt jelenti: *Isten nem megalázni akar, hanem felemelni.* Milyen nagy különbség! Egy megalázó rendelet: mid van, mennyit vehetek el belőle, mi-

kor hívhatlak be katonának? Isten pedig nem megalázni akar, hanem felemelni. Miért? Pontosan azért, mert elég jól látja már a bűn miatt megalázott állapotunkat. Az Isten könyörülete pedig azt jelenti, hogy ebből akar felemelni. Olyan szép az, még gyerekkoromban tanultam aranymondásként, amikor az egyiptomi fogság idején azt mondja Isten: látván láttam az én népemnek nyomorúságát, kiáltásuk felhatolt elémbé, elhatároztam le is szállok, hogy megszabadítsam őket. Mit látott Isten? A nyomorúságot. Egy nép, amely rabszolgaságban van, és azt mondja Isten: megindultam, megesett a szívem, ezért leszálok, hogy megszabadítsam őket. Aztán beszél Mózesrel, ráveszi: menjél csak nyugodtan, mert Én eldöntöttem, hogy ezt a megalázott népet Én fel akarom emelni.

Hogy emel fel Isten? Úgy, ahogy mi emelünk fel valakit. Ha valaki elesik, elbukik, úgy emeljük fel, hogy a két kezünket használjuk hozzá. A két kezünkkel megfogjuk ott, ahol a legjobb, és felemeljük. Olyan szép az az ige, amikor Ézsaiás arról beszél: Istennek alant vannak örökkévaló karjai... De miért vannak alant örökkévaló karjai? Mert ezekkel a karokkal nem elvenni akar, hanem felemelni; bűn által megrontott szívünket és életünket fel akarja emelni. Eszembe jutott egy lelki ének, amely ezt mondja: „Ha földre nyom a bűnnek, gondnak terhe, s szegény szívem halálosan remeg, felém hajol az Úrnak szent kegyelme s lelkem az Ő irgalma menti meg.” Ha földre nyom a bűnnek, gondnak terhe – ki az, akit közülünk még soha nem nyomott földre a bűnnek, gondnak terhe?

Alant vannak örökkévaló karjai. Ismered-e Isten ajándékozó kezét? Azt az ajándékozó kezét, melyen ott van a szögek helye? Az Isten ajándékozó kezén szögek helye van, mert ez a bizonyítéka annak, hogy adni akar. Éppen ezért, ne légy hitetlen, hanem hívó! – ezt kéri ma karácsonykor Isten. Ne légy hitetlen, hanem hívó – gyere, bocsásd ide; nézd meg ezeket a kezeket! – mondja Jézus Tamásnak. Nézd meg az Isten kezét! Át van szegezve, és Jézus feltámadt testén is ez megmaradt, mert ezt mondja Isten igéje: a megváltottak se felejtsek el soha, megváltásuknak nagy árát. Azért van ott, ami Péter apostol szerint nem arany és nem ezüst, mert azt mondja Péter: ezek csak veszendő holmik. Pedig mennyire keresi az ember! Nem ezüstön, nem aranyon, hanem drága véren, hogy nézd meg megváltásod árát! Ha nem hiszel annak, hogy mit adok neked, akkor, gyere és nézd! Jöjj és lásd! Itt van az átszegezett kéz.

Augustus összeírása arra irányul, hogy mindenkinek a neve ott legyen egy papíron egy névsorban. Mi az üzenete ennek? Mi annak örülhetünk ma, hogy nem Augustus listáján szerepelünk, hanem azon a listán, amelyről Jézus azt mondja: annak örüljétek, hogy nevetek fel van írva az élet könyvében, mert Isten gyermekeinek a neve fel van írva az élet könyvében. Ha valaki Augustus listáján nem szerepelt, az nem volt nagy baj. Testvéreim, ha valaki azon a listán van, ahová Jézus Krisztus felírja a nevét, az élet könyvében az Vele fog élni örökké! És nem törlöm ki annak nevét az élet könyvből. Felteszi karácsonykor a kérdést a mi Urunk: ott van-e a neved az élet könyvében?

Aztán még arról is szólnék, hogy Augustus császár, akiknek ott volt a neve, azokat nem ismerte. Neki az csak egy név. Nem ismerte az arcot, az életet, mi van mögötte: milyen harc, milyen küzdelem, milyen próba, milyen kísértés van mögötte. A mi Istenünknek olyan névsora van, aki azt mondja, Ő mindenkit ismer:

név szerint ismerlek téged – mondja az Ő gyermekének. Hát nem csodálatos olyan listán lenni, ahová Isten felírta az én nevemet? Ahol tudom, hogy én azon szerepelek, és onnan senki ki nem fogja törölni, az élet könyvéből? Minden összeírás nélkül is hatalmas Istenünk azt mondja: mielőtt az anyaméhben megformáltalak, már ismertelek. Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak, az enyém vagy! Ezt Augustus soha nem mondhatta el. Amikor összeírja birodalma lakóit, ezt nem mondhatja el: ismertelek, az enyéim vagytok, hogy megváltottalak, hogy megmostalak vérrel, hogy bocsánatot adtam bűneidre – ezt egyik császár sem mondhatja el.

Végül: József is felment – így olvassuk, azért, mert a hívó ember is alá van vetve a földi hatalomnak, de úgy, hogy ennek a földi hatalomnak egyszer vége lesz. Viszont van Valaki, aki uralkodásának nem lesz vége, mert ki van jelentve. Van Valaki, aki úgy fog uralkodni, hogy az Ő uralmának nem lesz vége. Augustus csak addig uralkodik, míg le nem váltják, meg nem hal vagy meg nem ölik. Földi császárok, uralkodók, despoták, addig tart az ő uralmuk, míg Isten le nem dönti őket a trónjukról, de az Ő királyságának nem lesz vége: „Ő királysága bő áldás, ott van a felszabadulás. Fáradtak ott megnyugszanak, ínségesek megáldatnak.”

Ezért, testvérek, jó ebbe a királyságba tartozni! Jobb, mint Augustuséba. Jobb, mint földi császárok uralma alá tartozni. Bár Isten rendje szerint a hívó ember is alá van vetve a földi hatalomnak, de tudja azt, amit Jézus kijelent ott a vallatásnál: semmi hatalmad nem volna, ha nem felülről kaptad volna – mert a legfőbb hatalom az Úré. Ez a hatalom pedig úgy döntött, hogy befogad téged az Ő királyságába. Vajon ennek örülsz-e? Ha igen, akkor köszönd meg ezt az Úrnak!

Imádkozzunk!

Köszönjük, hogy az énekekben is azt kérhettük: „légyek benned, te énbennem”, mert ezzel a Te parancsodnak, akaratomnak engedelmeskedünk, Jézus, aki azt mondtad: maradjatok Énbennem és Én tibennetek; nálam nélkül, semmit sem cselekedhettek! Köszönjük, hogy Veled együtt viszont gyümölcsöt teremhetünk.

Kérünk Téged, könyörülj meg rajtunk, Urunk, és ezen az egész embervilágon! Köszönjük azokat, akik már Hozzád tartoznak, akik Hozzád tartozunk, Tőled függünk, és elismerjük, hogy Te vagy a mi Királyunk, Te vezetsz minket mindhalálig. Kérjük, hogy hirdettesd igédet, és áldott Szentlélek, ki az ég dicsőségével szálltál alá zúgó szél és tűz jelével, kérünk Téged, hogy munkáld meg az ige hirdetése közben, fegyverezd le az ellenállókat; kérünk, hogy győzd meg, hogy megadják magukat, és hozzád akarjanak tartozni, az örök Királyhoz, akinek uralma itt a földön elkezdődik az életünkben, a mennyei honban pedig kiteljesedik és mindenképpen örök és végleges!

Köszönjük, hogy ilyen szeretettel jöttél hozzánk, Úr Jézus, Önmagad feláldozásával. Kérünk, hogy mi is hadd adjuk oda magunkat Neked, hálából, és szenteljük Neked egész életünket!

Könyörülj meg betegeinken, Urunk, kórházban vagy odahaza fekvő gyenge, öreg, beteg testvéreinken, akiket valóban földre nyom a bűn, gond, betegségnek is a terhe, hadd tapasztalják meg, hogy Te felemeled őket, hogy van reményesség! Hadd tapasztalják meg gyászolóink azt, akik ezen a karácsonyon elveszítették

ISTENÜNK HATALMASABB

szeretteiket, hogy Nálad van reménység, a Te királyságodnak nincs vége a halálunkkal sem, csak ez a királyság még jobban kiteljesedik!

Kérünk, hogy áldd meg ünnepünket a családokban és a gyülekezetben! Kérünk, hogy hadd tudjunk örvendezni, vigadni, mert Te lettél a mi Vigaszunk, Megváltásunk, Szabadítónk, ezért Téged dicsér szívünk és szánk, Úr Jézus Krisztus!
Ámen.

326. ének

1. Dicsőség mennyben az Istennek!
Dicsőség mennyben az Istennek!
Az angyali seregek
Vígan így énekelnek:
Dicsőség, dicsőség Istennek!

2. Békesség földön az embernek!
Békesség földön az embernek,
Kit az igaz szeretet
A Jézushoz elvezet,
Békesség, Békesség Embernek!

3. Dicsérjük a szent angyalokkal,
Imádjuk a hív pásztorokkal
Az isteni Gyermeket,
Ki minket így szeretett,
Dicsérjük, Imádjuk És áldjuk!

4. Ó, Jézus! ne vess meg bennünket,
Hallgasd meg buzgó kérésünket!
Jászolodnál fogadjuk,
Hogy a vétket elhagyjuk,
Ó, Jézus, Ne vess meg: Hallgass meg!

5. Dicsőség az örök Atyának
És értünk született Fiának,
Mindkettő Szent Lelkének,
Áldások kútfejének:
Dicsőség, Dicsőség Istennek!